

רע"פ 65/15 - גמאל מסארווה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 65/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: גמאל מסארווה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 20.10.2014 בע"פ 31959-06-14 שניתן על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - סג"נ ור' בן-יוסף; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אבי כהן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - סג"נ ור' בן-יוסף) בע"פ 31959-06-14 מיום 29.12.2014, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בת"פ 9476-05-12, לפיו הושתו על המבקש שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות; עשרה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על-פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) מסוג פשע; שלושה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על-פי הפקודה מסוג עוון; צו מבחן לתקופה של שנה; חתימת התחייבות בסך של 1,000 ש"ח שהמבקש ימנע במשך שנתיים מלעבור עבירה על-פי הפקודה; ושני חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של יצוא, יבוא, סחר והספקה של סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה. על-פי עובדות כתב האישום, המבקש סחר בסם מסוכן בכך שמכר לשוטר סמוי מנת קוקאין בתמורה ל-200 ש"ח. במקרה נוסף המבקש סחר בסם מסוכן בכך שמכר לשוטר סמוי מנת קוקאין בתמורה ל-200 ש"ח אשר הועברו למישהי אחרת שסיפקה את הסם.

3. בגזר הדין מיום 26.5.2014, ציין בית משפט השלום כי על-פי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש, עולה כי הוא נשוי ואב לשישה ילדים, כאשר אשתו חולה ואחד מבניו נפצע בתאונת דרכים. עוד צוין, כי המבקש סבל מהתמכרות ממשוכת לסמים משך שנים רבות, וברובן לא צלח ניסיונות גמילה. אולם, בתקופת המעצר בהליך זה המבקש שולב בקהילה טיפולית וכיום הוא ממשיך לשמור על ניקיונו מסמים ואף עובד בעיריית טיבה. עוד על-פי תסקיר שירות המבחן, כלל בדיקות השתן שערך המבקש נמצאו נקיות, למעט אחת. לאור התרשמותו החיובית של שירות המבחן, הומלץ להשית על המבקש צו מבחן לצד מאסר על תנאי.

4. בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירות הסחר בסם מסוכן, בית משפט השלום עמד על הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירות על ידי המבקש, והוא הגנה על החברה מפני נזקים ארוכי טווח בגין עבירות של סחר בסמים מסוכנים. כן התחשב בית המשפט בצורך למגר את נגע הסמים, ובסוג הסם המסוכן – קוקאין, וכמותו הרבה במקרה זה. על כן, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים. בית המשפט גזר על המבקש עונש כולל בגין שתי העבירות.

5. בבואו לקבוע את העונש בתוך המתחם, התייחס בית משפט השלום להרשעותיו הקודמות של המבקש בעבירות של זיוף, מרמה, הפרת הוראה חוקית, רכוש, אלימות, סמים לרבות סחר, שוטרים, נהיגה בזמן פסילה ועוד, בגין אף נידון למאסרים בפועל. עם זאת, נלקחה בחשבון הודאת המבקש; מצבו המשפחתי הקשה בעיקר בפן הכלכלי; תסקיר שירות המבחן; מכתבים מהקהילה הטיפולית בה שהה; מכתב ממנכ"לית עיריית טיבה; וכן שהייתו במעצר משך שלושה חודשים. אשר על כן, סבר בית המשפט כי ראוי להטיל על המבקש עונש ברף הנמוך של המתחם מבלי להטיל קנס, ועל כן גזר את דינו כאמור לעיל.

6. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי, וביום 20.10.2014 ערעורו נדחה. בית המשפט המחוזי עמד על כך שאין מדובר בעבירות סמים של "אחוות נרקומנים", אלא במכירת סם לסוכן סמוי, ואף בשני אירועים שונים. אשר למתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט כי זהו המתחם הנהוג, ואף השב את תשומת הלב לכך שבתיקים רבים הרף התחתון בעבירות אלו עולה מעל שישה חודשים. כן נקבע, כי נעשה חסד עם המבקש עת הוטל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות בלבד. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי אין מדובר בתהליך שיקום מובהק בעניינו של המבקש, שכן, באחת הבדיקות נמצאו שרידי סם בבדיקותיו. אשר על כן, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. לאחר קבלת חו"ד של הממונה על עבודות השירות, ניתן ביום 20.12.2014 פסק דין משלים בעניינו של המבקש, אשר הורה על תחילת ריצוי עונשו ביום 20.1.2015. ביום 4.1.2015, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונשו.

הבקשה למתן רשות ערעור

7. המבקש טוען כי בקשתו מעוררת סוגיה "אנושית מצפונית" בשל נסיבותיו האישיות המיוחדות, ובעיקרן הנזק הבלתי הפיך שעלול להיגרם למשפחתו. כן הוא טוען, כי בקשתו מעלה סוגיה עקרונית ומעשית בעניין יישומו הראוי של סעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המבקש חוזר על נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, בשימת דגש על כך שלראשונה בחייו הוא מצליח לעבור תהליך גמילה. המבקש מצוין את המלצת שירות המבחן החיובית בעניינו, ומבקש לתת לה משקל רב. כן הוא מצוין, כי אף לאחר סיום הטיפול שעבר, הוא המשיך להשתלב בקבוצה נוספת ושיתף פעולה באופן מלא. לשיטתו, ריצוי עונשו יביא להפסקת עבודתו בעירייה, דבר שיפגע אנושות בפרנסת

משפחתו. עוד הוא טוען, כי נסיבות ביצוע העבירות הן במדרג הנמוך של עבירות הסחר בסם מסוכן, מאחר שמדובר באחוות נרקומנים ולא בעבירות לשם בצע כסף. אשר לבדיקה היחידה בה נמצאו שרידי סם אצל המבקש, הוא סבור כי מדובר בבדיקה שגויה. משכך לעמדתו, יש לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולקבוע כי עונש המאסר יבוטל, וייתר רכיבי הענישה יוותרו בעינם.

דיון והכרעה

6. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982) (להלן: חניון חיפה)). בענייננו, בקשת רשות הערעור אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו והמבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" בהתאם להלכת חניון חיפה.
7. המבקש טוען כי נסיבותיו האישיות ייחודיות בשל היותו המפרנס במשפחה בה האם חולה והבן פצוע בשל תאונת דרכים; כי הוא עבר תהליך שיקומי ארוך וחיובי; כי נסיבות ביצוע העבירות שביצע הן במדרג הנמוך של עבירות הסחר בסם מסוכן; וכי הבדיקה בה נמצאו שרידי סם בגופו היא שגויה. דומני כי טענות אלו נוגעות באופן מובהק לעניינו הפרטני של המבקש, ועל כן, כאמור, לא מתעוררת סוגיה עקרונית המצדיקה התערבות של בית משפט זה.
8. מעבר לצורך יצוין, כי בית משפט השלום וכן בית המשפט המחוזי התייחסו מפורשות לכלל הנסיבות בעניינו של המבקש, בדגש על המשקל שניתן לנסיבות לקולא, דבר אשר בא לידי ביטוי בכך שלא הושת עליו קנס בשל המצב הכלכלי במשפחתו. לא ניכר כי מדובר בסטייה משמעותית ממדיניות הענישה המצדיקה מתן ערעור בגלגול שלישי, ולהפך, דומה כי הוטל על המערער עונש מקל וראוי בשל התהליך החיובי שהוא עובר (ראו: רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997)).
10. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור והיא נדחית בזאת, ועל כן מתייתר הצורך לדון בבקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשע"ה (13.1.2015).

ש ו פ ט